

laisvės g.

95

Kg turi žinoti kiekvienas

PARTIZANAS

Nr.		psl.
1.	A. Bendrybės č	1
2.	B. Bendros žinios apie ptz. kovą	1
3.	Kovos savumai	1
4.	Partz. dalinių sudėtis	2
5.	Ginklai	2
6.	Ginklo naudojimo taisyklės	4
7.	C. Bendrieji kovos dėsniai	4
8.	Dvasinių jėgų reikšmė	4
9.	Vado ir dalinio privalumai	5
10.	Pbz. pareigos prtz. veikmuose ir kautynėse	6
11.	Saugumas	7
12.	Paslapties išlaikymas č	7
13.	Slaptažodis	8
14.	Sauga, sekimas, žvalgymas	9
15.	Žinios	11
16.	Ryšiai	12
17.	Uždavinys, sprendimas, įsakymas	13
18.	Pranešimai	13
19.	D. Partizaninių kautynių pagrindai	14
20.	Bendrybės	14
21.	Netikėtumas	15
22.	Priešo klaidinimas I č	15
23.	Priedanga uždangų	17
24.	Kovavietė, ugniavietė	18
25.	Ugnis	19
26.	Judesys	20
27.	Ugnies ir judesių derinimas	21
28.	E. Žygis	21
29.	Orientavimasis	21
30.	Žygio organizacija ir sauga	22
31.	F. Postovis č	24
32.	G. Kautynės	26
33.	Užpuolimas	27
34.	Gynimas č	29
35.	Pasitraukimas č	31
36.	Pasalos	33
37.	H. Specialių uždavinių vykdymas	34
38.	Sprogdinimas	34

39. Ryšių nutraukimas 36

40. Susiėkimo trukdymas 36

41. I. Kiti uždaviniai 37

42. J. Ginklo vartojimas ir priežiūra 37

43. Sutartiniai ženklai rikiuotei vadyti 39

44. Manevrinės rikiuotės formos 40

45. 40

46. 40

47. 40

48. 40

49. 40

50. 40

51. 40

52. 40

53. 40

54. 40

55. 40

56. 40

57. 40

58. 40

59. 40

60. 40

61. 40

62. 40

63. 40

64. 40

65. 40

66. 40

67. 40

68. 40

69. 40

70. 40

71. 40

72. 40

73. 40

74. 40

75. 40

76. 40

77. 40

78. 40

79. 40

80. 40

81. 40

82. 40

83. 40

84. 40

85. 40

86. 40

87. 40

88. 40

89. 40

90. 40

91. 40

92. 40

93. 40

94. 40

95. 40

96. 40

97. 40

98. 40

99. 40

100. 40

PARTIZANAS

A. BENDRYBES.

1. Aukšta tautinė savigarba, kilni savo krašto meilė ir primestos mūsų tautai okupacinės santvarkos neapykanta skatina partizanus vesti žūtbutinę su okupantais ir jų parsidavėliais.

Partizanai yra aktyvieji tos kovos nešėjai. I jų veiksmus yra sukaupta mūsų tautiečių viltis, dedamas visiškas pasitikėjimas.

Partizanai nerivalo to pasitikėjimo sugriauti arba jį pakirsti.

2. Visi partizaniniai veiksmai turi būti drąsūs kilniai ir nuosaikūs, tačiau griežti ir kieti mūsų tautos priešams.

3. Visų Lietuvos partizanų tikslas pasiektas bus, kai bus atstatyta laisva, nepriklausoma demokratiniais pagrindais tvrkoma Lietuvos valstybė.

Siekdami šio tikslo partizanai veikia su aiškiu rankoje. Todėl veiksmų pagrindas yra ~~imant~~ dedami mūsų kariuomenės statutai, kiek jie yra būdingi ir pritaikomi partizaniniams veiksams ir kautynėms.

B. BENDROS ŽINIOS APIE PARTIZANINĘ KOVĄ

Kovos sąvumai

4. Ypatingos partizaninės veiklos sąlygos ir aplinkybės prieš o k u p a c i j o s i š p r i e š o o k u p a c i n ė s s a n t v a r k o s p a š a l i n i m o m e t u i š k e l i a i r d i k t u o j a būdingus partizaninės kovos uždavinius.

5. Priešo okupacijos metu svarbiausius partizaninės kovos uždavinius sudaro kova prieš okupacinės valdžios ir parsidavėlių vykdomą krašto gyventojų naikinimą išvežimą ir kolonizaciją svetimaisiais, kova prieš krašto alinimą ir naikinimą.

6. Okupacinės santvarkos pašalinimo metu svarbiausieji partizaninės kovos uždaviniai bus šie: apsaugoti mūsų krašto gyventojus ir krašto vertybes nuo sunaikinimo ir išvežimo - užnugario kova, nukreipta prieš žaro padėtyje esanti ir siautėjanti priešą.

7. Partizanai veikia dedidėliais partizanų dalimis /partizanų grandimis, skyriais, būriais, kuopomis/, išnaudodami savoje krašte vietas saugumas, atlikdami savo žygius naktį, rūke, pūgoje priešą užtikdami netikėtai ir nepasiruošusi, sumaniai sėpdamiesi patys ir slėpdami savo veiksmus bei jų padarinius.

Partizanai kaunasi klausydami savo vadų įsakymu, rodydami patys savo iniciatyvą, padėdami vienas kitam bendroje tikslė ir broliškume skatinami.

Partizanų dalinių sudėtis

8. Partizanų dalinių sudėtis nustatyta atskirais nuostatais.

9. Pradedant partizanų būrio vadu visi vadai turi vadovavimo dalinių s. Vadovavimo dalinio dydis priklauso nuo vienetų dydžio.

Vadovavimo dalinys padeda vadui vadovauti. Jis laiduoja nuolatinį veikimą.

10. Tam tikrais atvejais, taip pat tam tikriems uždaviniams atlikti iš atskirų vienetų gali būti išskirtos partizanų sajelės arba atskiri partizanai ir superomas partizanų būrelis.

Partizanų vadas, kuris sudaro partizanų būrelį, kiekvienu atveju turi paskirti būrello viršininką.

Ginklai

11. Partizanų naudojami šie ginklai: šautuvas, pusiau automatinis šautuvas, atominis šautuvas, lengvasis ir sunkusis kulkesvaidis, atakos šautuvas, atominis pistoletas, pistoletas, minosvaidis, rankinė ir šautuvinė granata, sprokstamosios medžiagos ir sprogdinimo priemonės.

12. Šautuvas ir pusiau aut. šautuvas yra pagrindiniai partizanų ginklai.

šautuvo ir pusiau automatinio šautuvo iki 600 m ne pakylamaukščiau žmogaus ūgio: ugnis tikra į aukštus taikinius iki 600 m, į vidutinius iki 400 m ir į mažus /galvos/ iki 200 m.

Sarvų pramušamosios kulkos iki 400 m, statmenai pataikiusios, pramusa šarvą iki 8 mm.

13. Lengvasis ir sunkusis kulkosvaidis yra pagrindinis partizanų skyriaus ginklas.

Iš kulkosvaidžio paprastai šaunama trumpomis 4-8 šuvių eilėmis. Šaudant didesnėmis eilėmis ugnis darosi netaikli, sunaudojama daugiau šovinių. Ilgesnės šuvių eilės tik leidžiamos atskirais atsitikimais į tirštus priešų telkinius, priešų smagiui /atakai/ atmušti.

Iš kulkosvaidžio privalo mokėti kiekvienas skyriaus partizanas ir sugebėti pašalinti pasitaikančias kliūtis. Kulkosvaidžio ugnis tikra į aukštus ir gilius taikinius iki 1200 m, į žemus taikinius iki 800 m.

14. Atakos šautuvas gali pavežuoti kulkosvaidį: jo ugnis tikra iki 500 m.

15. Automatinis pistoletas ir pistoletas yra artimųjų kautynių ginklai. Aut. pist. ugnis tikra iki 150 m, pistoleto № 70 ir 7,65 mm/ - iki 50 m.

Granatos yra artimųjų kautynių asmeniniai partizanų ginklai. Granatos paprastai naudojamos uždanga prieš eidengusiam priešui naikinti.

Granatos yra ginamosios ir puolamosios.

Puolamoji granata /vadinama kotine, klausinine arba lempute/ sveria 400 - 600gr, nusvičiama toliausiai iki 50 m, vidutiniškai 25 m. Sprogusios puolamosios granatos skeveldros veikia 20 - 30 m skersmens plote.

Ginamosios /taip pat puolamosios su uždėtu šarvu/ skeveldros veikia apie 100 m skersmens plote. Ginama ją granatą išmetus: reikia pasislėpti už uždangos.

Kelios granatos, surištos krūvon, iš artimo atstumo gali būti panaudojamos prieš šarvuojamąs sprogdinti.

Šautvinė granata višutinaiškai sveria 500 - 1500 gr ir gali būti nusviesta iki 400 m. Šautvinė granata veikia kaip daug stipriau už rankinę granatą.

17. Mino vaidis gali šaudyti labai riestomis trajektorijomis ir pakankamais atstumais apie 1500 - 2500 m. Jis vartojamas savarakių artilerijoje.

18. Sprogstančios medžiagos išsprogdinimo priemonės vartojamos specialioms uždaviniams vykdyti /sprogdinimui/.

Ginklo naudojimo taisyklės

19. Sava gerbią ir pajėgias rankose išlaikyti ginklą, partizanas kratynose neneta ir nepalika tiek asmeninio, tiek taktinio ginklo.

Jokiu atveju vartoti tinkamas ginklas neruri tetai i priešo rankas. Nesant kitokios išeities, ginklas turi būti sugadintas.

C. Bendrieji kovos dėsniai

Dvasinių jėgų reikšmė

20. Priešas kovoja dėl siekių, kurie sbovi prieš tgi ginta žmoniškumą, teise ir teisėtumą.

Priešas neruri aukšto kovos tikslo, dėl kurio jis būtų pasiryžęs pasišventis kovoti ir aukoti savo gyvybę. Mes kovojame dėl aukšto tikslo - dėl mūsų Tėvynės laisvės ir nepriklausomybės.

Mes šioje kovoje esame pranašesnės dvasios. Žiaurios priešo priemonės ir veiksmai negali laiduoti dvasia stipresnių ir pasišventusių partizanų sunaikinimo. Glutinai laimės tie, kurie bus stipresnės ir nenugalimos dvasios.

Ne tas nugalėtojas yra, kas daugiausiai mustoja, bet tas, kurio dvasia buvo pirmiausiai palaužta.

Kad nugalėtume ir pasiektume laisvę, reikia norėti nugalėti ir nesigilėti didžiausių pastangų bei vargo.

Kilnūs darbai atliakami tik atkakliai kovojant ir kantriai šalinant visas kelyje sutiktas kliūtis.

Mūsų dvasinių jėgų pagrindas yra visos tautos atnenušlopinama noras būti laisviems - visos tautos dėmesios pastangos numesti vergijos pamolius.

Nuolat reikia siekti p a s i t i k ė j i m o s a-
v i m i, savo vadais, savotautos ateitimi, ji idiegti
kitiems, plačiau vertinti įvykius, nesijaudinti dėl vieš
tinių nepasisekimų ar trūkumų, Reikia vengti žodžių
ir darbų, kurie keltų nepasitikėjimą.

Stiprios dvasios partizanų, kelyje į laisvę, nepalaš
nei kietas vargas, nei mirties pavojus.

Vado ir dalinio privalumai

21. Partizaniniuose veiksmuose ir kautynėse vien par-
tizanų narsumo nepakenka. Partizanų dalinio vertė labai
daug priklauso nuo jo vado vertės.

Vadas savo valdinius turi mylėti, su jais elgtis tė-
viškai. Jis turi būti visur jiems pavyzdžiu, mokėti val-
dyti ir vadovauti, turėti nuojautą ir tvirtą būdą.

Vadas turi būti teis ingas, korektiškas, už vis labiau-
siai vengti asmenine simpatija paremto valdinių rūšia-
vimo ir dirbtino populiarumo ieškojimo..

22. Vadas turi rūpintis, kad būtų stropiai žiūrima
drausmės. Gerai pareigas einančius valdinius pagirti,
paskatinti, nu sižengusius įspėti ir, reikalui esant,
bausti.

Vadas visada turi rūpintis ne savo asmens, bet valdin
nių gerove. Jis privalo mokėti iškelti savo valdinių narš
sumą, šaltakraujiškumą ir sveiką iniciatyvą.

23. Kiekvienas vadas turi ypatingai žiūrėti, kad jo
ir priklausančių vadų veiksmai būtų gerai apgalvoti, tei-
singai suderinti su tikrove.

24. Vadovauti - reiškia numatyti, įsakyti ir reikalaut
ti įsakymo vykdymo.

Bet kuris vadas partizaniniuose veiksmuose ar k auty-
nėse turi :

- a/ gerai atsiminti gautąjį uždavinį,
- b/ mokėti spresti,
- c/ mokėti sprendimą išreikšti žodžiu, aiškiu įsakymu
ir paskirstyti uždavinius tarp valdinių,
- d/ nurodyti valdiniams tinkamas priemones,
- e/ žiūrėti, kad pasirengiama būtų slaptai, veikiama
staigiai ir netikėtai,

- f/ rinkti žinias ir jas teikti savo viršininkui, nuolat rūpintis sekimu, žvalgymu ir ryšiais,
 g/ rūpintis savo dalinio saugumu,
 h/ visais atvejais kuo energingiausiai iki pat galo vykdyti savo uždavinį,
 i/ numatyti ir nurodyti susirinkimo vietą arba ryši tuo atveju, jei dalinys bet kuriuo momentu būtų išsklaidytas arba atkirstas.

25. Kautynėse ne visur vadas gali suspėti laiku. Todėl valdinių iniciatyva kautynėse visai normalus dalykas. Reiškiant iniciatyvą, reikia susivokti aplinkybėse ir greitai spręsti.

Vadas neturi slėpti nuo valdinių juos galinčių ištikti pavojų, nes žinojimas apie galimą pavojų sumažina jo netikėtumą.

Partizano pareigos partizaniniuose veiksmuose ir kautynėse

26. Vykdydamas duotą uždavinį arba kaudamasis, partizanas sąžiningai, nepaprastu patvarumu ir pasišventimu, nesitikėdamas jokios paramos iš kitur ir neabejodamas duotoje uždavinio pasisekimu, privalo garbingai atlikti savo kraštą mylinčio sūnaus pareigą ir ištesėti duotąją priesaiką.

27. Braudžiama nutraukti kautynes arba pertraukti vykdomą uždavinį teisinantis, kad buvo nutrukę ryšiai ir pasirodė priešas ar pan.

Partizanas kovos lauką gali palikti tik isakytas ar įvykdes duotąjį uždavinį.

28. Partizanas, - tiek eilinis, tiek vadas, - kuris kautynėse susvyruotų, manydamas, kad jau nebėra vilties ir nuspręstų pasiduoti priešui, padarytu sau ir savo daliniui amžiną gėdą ir sulauktų visos lietuvių tautos paniekos, ir neapykantos.

Tariamoji beviltiška padėtis dažnai pataisoma atkakliai ginantis arba, panaudojus visus būdus bei priemones, prasiveržiant pro priešą.

Veikiančiu ginklu rankose ir dar kautis pajėgias partizanas gyvas priešui nepasiduoda.

Saugumas

29. Saugumas yra visuma priemonių ir būdų, kuriais siekiama laiduoti neavojus ir apsauga nuo netikėtumo iš priešų pusės.

Apie organizacinį saugumą kalbama atskirai.

30. Partizanai savo ir savo dalinio saugumo siekia slėpdami nuo viešumos partizaninės kovos paslaptis, tarpusavio ryšiai vartodami slaptažodžius nuo netikėtumo apsisaugodami sauga.

31. Kiekvienas partizanų dalinio vadas savo dalinyje turi įvesti priemones ir būdus, kuriais būtų siekiama užtikrinti dalinio saugumą.

32. Saugumą užtikrinti padedančios priemonės yra šios: nuolatiniai ir greiti ryšiai, žinios apie priešą, priešų sekimas ir žvalgymas.

Paslapties išlaikymas

33. Partizaninės paslaptis išlaikyti yra šventa kiekvieno partizano pareiga ir kartu jo saugumo reikalas.

34. Visais atvejais griežtoje paslapyje turi būti laikomas pasirengimas kautynėms ir uždaviniams vykdyti. Todėl kiekvienas dalinio vadas valdiniam pasako tik tai, kas yra būtina rengiantis vykdyti duotąjį uždavinį. Draudžiama iš anksto kalbėti apie sumanymus ir direktyvinius išskymus.

35. Nei vienas partizanas neprivalo girtis pašalinų asmenų tarpe savo ar dalinio atliktais žygiais. Nes dažnai su pasigyrimo žodžiais ištrūksta partizaninės kovos paslaptys.

36. Dėl neišlaikytos paslapties dažnai užkertamas kelias pasisekimui ir netikėtumui. Daugeliu atvejų iškalbėta paslaptis būna skaudžių nelaimių priežastimi.

37. Visų pareiga griežtai saugoti paslaptį ir sekti, kad jos neiškalbėtų valdiniai. Nuolat ir griežtai kovojant prieš paslapčių iškalbėjimą, galima pasiekti reikiamą rezultatą.

Slaptažodis

38. Slaptažodis yra slaptas sutartinis žodis, ar žodžių eilė /savoka/. Kurios nustatyta tvarka pavartojus, galima atskirti partizaną nuo pašalinio asmens ar priešo.

Slaptažodžiai yra organizaciniai, ryšio ir kautynių. Apie organizavinius slaptažodžius kalbama atskirai.

39. Ryšio slaptažodis yra saugumui užtikrinanti priemonė atskyrimui priešė arba pašalinio asmens nuo partizanų dalinio arba atskiro partizano.

Ryšio slaptažodį nustato ir duoda nustatytam laikotarpiui rinktinių vadai priklausantiems daliniams arba atskiriems partizanams.

Pakraštiniam partizanams ryšiui su kaimyniniais ir rinktinės daliniais duodami nustatyta tvarka atskiri ryšio slaptažodžiai.

40. Kautynių slaptažodis yra saugumui užtikrinanti priemonė pažinti ir atskirti kautynėse priešą nuo partizano.

Kautynių slaptažodį nustato ir duoda dalinio vadas savo dalinio partizanams.

41. Kiekvienas slaptažodis sudėtas iš dviejų dalių: klausiamojo ir atsakomojo žodžio /pav. Mituva - mėnulis/ arba savokos /pav. "Kur yra kelias? - Už pylimo/.

Stabdė visuomet tas, kuris pirmas pastebi nepažįstamą maji, priešais pasirodžiusį itartiną arba savo atvykstantį draugą /pasitikrinimą/.

Slaptažodis pavartoja tokio būdu: nepažįstamasis sustabdomas surinkant: "Kas eina?" Sustabdytasis balsiai pasako klausiamąją slaptažodžio dalį /pav. Mituva arba "Kur yra kelias?"/; klausiantysis partizanas turi patvirtinti ir patikinti, kad jis yra partizanas, pasakydamas atsakomąją slaptažodžio dalį /pav. "Mėnulis" arba "Už pylimo"/.

Apie slaptažodžių vartojimą atskirais atvejais kalbama atskiruose skyriuose skyriuose.

Sauga, sekimas, žvalgymas

42. Saugos, sekimo ir žvalgyimo tarnyboje, partizanaš gali būti skiriami sargybiniai į sargybas, apsaugos, sekimo postus ir žvalgais į saugos, kautynių ar žvalgomuosius postus.

43. Sargybos postas yra išstatomas saugoti nuo netikėtumo ir ginti nuo užpuolimo saugomus samenis /pavz, vadovietes, sulaikytuosius ir pan./ arba daiktus /pgz, sandėlius, pastatus, tiltus ir t.t./

44. Sargybinis pastatytas į sargybos postą privalo budriai saugoti saugomąjį daiktą ir būti pasirengusiam jį ginti. Apie įtartinus judesius, nesuprantamus reiškinius, o taip pat apie priešų pavojų sargybinis nustatytu būdu - ženklų praneša savo viršininkui / sargybos viršininkui /, o pašs priešų pavojaus atveju pasirengia ginti saugomąjį asmenį arba daiktą.

Sargybos poste sargybinis be savo viršininko žinios nieko neprileidžia prie saugojamųjų asmenų arba daiktų.

Sargybinis neprileidžia arčiau kaip 3 m. Artėjančius prie saugojamųjų asmenų arba daiktų sulaiko surikdamas: "Stok! Kas eina?" vienu atveju sustabdytuosius nukreipia eiti toliau, kitu atveju, esant reikalui iššaukia sargybos viršininką. Kai atvyks V-kas, su sustabdytuosiu neišleidžia į jokias kalbas ir neprisileidžia artyn. Visa laiką būna pasirengęs pavartoti ginklą.

Jei sustabdytasis, du kartu surikus "Stok - šausiu!" nesustoja - sargybinis šauna.

Sargybiniui draudžiama išleisti iš rankų ginklą, palikti sargybvieta, užmigti, kalbėtis su pašaliniais asmenimis ir užsiiminėti kitokiais darbais, kurie nukreiptų sargybinio dėmesį kitur.

45. Apsaugos postas yra išstatomas saugoti nuo netikėtumo iš priešų pusės įvairiuose veiksmų arba kautynių ruožuose sustojusi /nors ir trumpam laikotarpiui/ dalini.

Atsižvelgiant į aplinkybes, matomumą ir vietovę, saugos postas pastatomas už kelių dešimčių ar šimtu metrų nuo dalinio, bet visais atvejais ne toliau kaip 300m.

Apsaugos posto vietą parenkama pavojinga

iš priešų pusės kryptimi ir kiek galint paslėptai nuo priešų akių.

46. I a p s a u g o s p o s t a pastatytas sargybinis privalo budriai ir nepertraukiamai sekti aplinkumą. Apie įtartinus judesius, nesuprantamus reiškinius, ar tėjanti priešą, nustatyta tvarka praneša savo viršiniui, kuris jį pastatė.

Netikėto užpuolimo atveju sargybinis šaučia, jei kitaip negali pranešti.

Paprastai apsaugos poste sargybinis, jeigu nėra duota kitokių nurodymų, nei į savo dalinio pusę, nei į priešų pusę nepraleidžia pašalinių asmenų. Juos sulaiko ir praneša savo v - kui.

Sulaikydamas elgiasi kaip sargybos poste sargybinis / žiūr. 44 str. /.

I apsaugos postą reikia skirti mažiausia du, viena uždavinį turinčius sargybinius. Vienas jų skiriamas vyresnioju. Paprastai vienas sargybinis seka stačiom ar klupsčiom, antrasis - gulom ar sėdom.

47. S e k i m o p o s t a s turi sekimo - išpėjimo uždavinį.

I sekimo postą pastatytas sargybinis /sekėjas/ seka aplinką, sutartinus ženklus.

Apie pastebėtą priešą, įtartinus judesius, nesuprantamus reiškinius jis turi pranešti savo v - kui.

Praeinantiems asmenims sekėjas nepasirodo ir jų nesulaiko. Netikėtai priešų užkluptas, sekėjas šaučia.

Paprastai sekėjai turi būti aprūpinti sekimo įrankiais /žiūronais ir pan. /.

Sekėjo vieta taip parenkama, kad jis galėtų gerai matyti aplinkumą, pats būdamas nepastebėtas.

48. Ž v a l g a i veikia a p s a u g o s, ž v a l g o m o j o ir k a u t y n i u p a t r u l i u sudėtyje.

Nelygu dalinio dydis, patrulio paskirtis ir uždavinys į patrulį skiriamas nevienodas skaičius partizanų, tačiau visais atvejais ne mažiau, kaip 2-3 partizanai.

Kokia bebūtų patrulio paskirtis, visi žvalgai privalo žvalgyti, sekti priešą ir vietovę, saugoti savo dalinį nuo netikėtumų iš priešų pusės.

Paprastai žvalgai veikia poromis. Vienas iš jų skiriamas vyresnioju.

Žvalgai su savo daliniu palaiko akies ryšį ir ne-nutolsta nuo jo toliau, kaip 300 m., o nakti, ruke, miške - kiek leidžia matomumas.

49. Patrulio uždavinys nustatyti patrulio veiksmus ir jo pobūdį laiko ir ploto atžvilgiu.

Saugos patrulis gaves uždavinį turi savo veiksmus derinti ir laiko, ir krypties atžvilgiu. Saugomojo dalinio atžvilgiu saugos patruliai gali būti priekiniai, šoniniai ir užpakaliniai.

Laiko sąlyga reikalauja, kad patrulis laikytusi tam tikro suderinto žygiavimo greičio ir tuo būdu išlaikytų reikiama atstumą iki saugos dalinio.

Krypties sąlyga reikalauja patrulį laikytis saugomo dalinio kelio.

50. Žvalgomasis patrulis paprastai slenka jo paties pasirinktomis prieigomis. Žvalgomasis patrulis turi kuo daugiau matyti, pats pasilikdamas priešui nematomas.

51. Apskritai visi patruliai turi veikti slapta kuo daugiau taikydami prie vietos.

Sudėtant patrulį, visuomet turi būti paskiriamas patrulio viršininkas.

Patrulio vadas gaves uždavinį turi trumpai paaiškinti patrulio uždavinį žvalgams, priimti reikalingus sutartinius ženklus, slaptą žodžius ir paskirti savo pavuotoją.

Žinios

52. Partizaniniuose veiksmuose ir kautynėse partizanai žinias gauna: a/ Nustatyta tvarka iš atitinkamų organizacijos pareigūnų, b/ patys rinkdami.

Gautas ir surinktas žinias, jei yra laiko reikia patikrinti.

53. Partizanų dalinio vadas, prieš veikdamas priva-lo turėti žinias:

a/ apie priešą,

b/ apie savo dalinio padėtį,

c/ apie vietovę.

Žinias apie priešą gauna iš auktesniojo vado, iš priklausomųjų vadų ir iš vykdomo sekimo bei žvalgybos.

Žinias apie savo dalinio padėtį ir apie vietovę da-
vadas renka pats arba sužino iš savo valdinių pranešimo.

54. Žinios apie priešą, savo padėtį ir vietovę su-
daro vadovavimo pagrindą ir dalinai yra geriausias da-
linio saugumo laidas.

55. Kautynėse žinios apie priešą renkamos prieš, sek-
nant ir vykdamat nepertraukiama žvalgyma.

Atliekant kautynių žvalgyma, tik turima tikslas nu-
statyti apie priešą:

- a/ kur yra priešas,
- b/ ką jis daro,
- c/ kaip išdėstyti jo ginklai.

A p i e v i e t o v e:

- a/ kokios prieigos,
- b/ vietovės raižytumas.

Ryšiai

56. Siekdamį kautynėse saugumo ir pasisiekimo, parti-
zanai pakaiko ryšį tarpusavyje, su vadovybe ir su kaimynais.
Kautynėse ryšis dalinyje ir su kaimynais palaikomas per ryšio pasiuntinius, sutartiniiais ženklais
/švilpukais, raketomis, vėliavėlėmis, šviesos ženklais,
ivairiais garsais, pamėgdžiojant žvėrų bei paukščių
balsus ir.t.t./.

Palaikyti ryšį su aukštesniuoju vadu, o taip pat
ir su priklausomais vadais, panaudojami ryšio pasiuntiniai
arba kai kuriais atvejais tam tikslui panaudojama
organizacinis ryšių tinklas.

Ryšio pasiuntinys yra patikimiausia ryšio priemonė.
Paprastai ryšio pasiuntiniai kautynėse, jei jie nėra
pasiusti, slenka kartu su vadu.

57. Kiekvienam atveju dalinio vadas privalo nustatyti
sutartinius ženklus ir juos aiškiai perduoti valdi-
niams. Ypatingai rūpestingai reikia nustatyti sutarti-
nius ženklus nakties veiksmuose.

58. T i k r i a u s i a s r y š i s k a u t y n ė s e
s e y r a a s m e n i n i s d a l i n i o v a d o
d a l y v a v i m a s k a u t y n ų v e i k s m u o s e
i r j o b e t a r p i š k a i t a k a s a v o
v a l d i n i a m s.

Uždavinys, sprendimas, įsakymas.

59. prieš veikdamas arba vykdydamas duotąjį uždavinį, partizanų dalinio vadas privalo įsigilinti į duotąjį uždavinį.

60. Žiūrėdamas uždavinio, prieš išgalius savo dalinio dydžio, vietovės, metų ir paros laiko, vadas daro sprendimą.

Greitas, kad ir nepergerias ir laiku padarytas ir laiku įvykdytas sprendimas visada yra geresnis už nors ir gerą, bet pavėluotą sprendimą.

Neveiklumas, dvejojimas ir apsileidimas yra didesnis prasižengimas nei klaida, pasirenkant būdus ir priemones.

61. Vadas, padaręs sprendimą, duoda raštu ar žodžiu įsakymą, kuris vadinamas operaciniu įsakymu.

Operaciniai įsakymai yra rengiamieji, bendrieji ir atskirieji.

Įsakymas turi būti iš anksto apgalvotas ar jis įvykdomas, nes niekas taip neveikia nuotaikos, kaip neįvykdomas, ar kaitaliojamas įsakymas.

62. Ypač trumpi ir aiškūs turi būti valdiniam duodami atskiri uždaviniai.

63. Geriausias įsakymas daliniui sunkioje padėtyje yra asmeninis vado pavyzdys.

64. Įsakymai turi būti atiduodami laiku. Jei įsakymai yra ~~numatomi~~ numatomi iš anksto, duodamas ~~trumpas~~ trumpas rengiamasis įsakymas.

Žodinis įsakymas turi būti valdinių pakartojamas.

Įsakymų vykdymas turi būti tikrinamas.

Pranešimai

65. Partizaniniuose veikimuose, kautynėse reikia nuolat pranešinėti apie savo vieneto padėtį savo vadui, kaimyniniams daliniams, kuriems tai žinotina.

Kiekviena karta reikia pranešinėti, kai pasikeičia padėtis, kai gauta arba surinkta žinių apie priešą.

66. Pranešimai turi būti trumpi, tikslūs ir laiku siunčiami. Juose turi būti tik patikrinti ir išvirti dalykai. Asmeninė nuomonė ir panašūs dalykai pranešime turi būti, apie tai pažymint, išskirti.

Kautynėse pranešimuose turi būti pažymėtas pranešimo išsiuntimo, ir pranešimų x, įvykių laikas, ką pranešėjas daro ir mano daryti, ryšis su juo.

67. Pranešimai yra terminuoti /kurie siunčiami viršrinko nustatyta laiku/ ir neterminuoti.

68. Kautynėse pasibaigus visi vadai siunčia komandos keliu k a u t y n i ų a p r a š y m ų.

Kautynių aprašyme turi būti:

a/ gautasis ir savo įsakymas,

b/ bendra kautynių eiga,

c/ partizanų ir medžiagos nuostoliai/partizanų nurodyti slaptavardžiais/

d/ priešo nuostolių vaizdas,

e/ kokie priešo vienetai dalyvavo kautynėse,

f/ ką koliau priešas daro,

g/ ypatingai pasižymėję partizanai ir daliniai.

69. Paprastai įsakymai ir pranešimai siunčiami komandos keliu. Labai skubiais atsitikimais komandos gali būti nesilaikoma.

70. Kai kuriais atvejais nustatyta tvarka ir būdu įsakymai ar pranešimai turi būti rašomi šifruotai.

71. Kiekviena atveju ryšio pasiuntiniui turi būti nurodoma: kam ir kur pranešimą ar įsakymą išteikti, vykimo kelias, kur grįžti arba kur pasilikti.

Gresiant pavojui, kad pranešimas ar įsakymas gali patekti į priešo rankas. Todėl kai kuriais atvejais ryšio pasiuntiniui reikia pasakyti apie pranešimo ar įsakymo turinį ir supažindinti su aplinkybėmis.

D. Partizaninių kautynių pagrindai

Bendrybės

72. Ne asmeninių keršto vedami, bet dėl ~~gyvybinių~~ gyvybinių tautos reikalų

ir nepakeisdami vergiškos okupacinės santvarkos ir jos parsidavėlių partizanai veda žūtbutinę kovą.

73. Partizaninėse kautynėse laimėjimą nulemia ne partizanų skaičius bet jų vadų vertė, aukštos dvasinės savybės ir pasiryžimas.

74. visų partizaninių veiksmų ir kautynių pagrindas yra netikėtumas, staigumas, mokėjimas suderintai veikti.

Netikėtumas

75. Netikėtais veiksmais pasiekama dvasinė persvara, sumažinamas priešo veikimo laisvė. Netikėtumas padeda silpnesniajam nugalėti stipresnįjį.

76. Netikėtumas gali būti pasiektas priešą klaidinančiais veiksmais ir rengimais. Svarbu, kad iki paskutinės minutės priešas nežinotų mūsų siekimų ir santvarkos.

Priešas turi būti užkluptas tokioje vietoje, kurioje jis nebūtų pasirengęs veikti arba dėl vietovės sąlygų neturėtų veikimo laisvės.

Kol priešas netikėtumo apgušintas susigriebs tuo laiku jis turi turėti kuo didžiausius nuostolius.

77. Netikėtumo išpūdį padidina greiti ir iš arti šūviai. Todėl partizanai turi mokėti greitai ir taikliai šaudyti. Dažnai taiklus ir greitas šūvis ar išmesta, laikumi ir taiklai, granta nulems partizano likimą. Kai kuriais atvejais per ankstyvas šūvis yra žalingas: jis išduoda pasislėpusį ar užsimaskavusį partizaną ar dalinį.

Didesnis išpūdis ir netikėtumas pasiekiamas, kai ugnis iš priešą paleidžiama pagal nustatytą sutartinį ženklą arba kai jis žygiuos per iš anksto numatytą ir nustatytą vietą.

78. Visais atvejais turi būti išnaudojamos netikėtumo pasekos.

79. Nuo netikėtumo iš priešo pusės saugomasi sauga, stropiai vykdant žvalgybą, patikimais ir nuolatiniiais ryšiais ir energingai veikiant.

Priešo klaidinimas

80. Klaidindami priešą, partizanai siekia, kad jis susidarytų

netikrą arba perdėtą vaizdą apie partizanų santvarką, išsidėstymą, skaičių, sumanymų ir veiksmus.

81. Partizanai klaidina priešą slėpdami ir maskuodami įrengimus arba judesius, patys slėpdamiesi ir maskuodamiesi nuo priešo akių.

Visi kleidinantieji veiksmai ir įrengimai turi būti panašūs į tikruosius ir sunkiai nuo jų atskiriami.

82. Be jokio atskiro įsakymo partizanai turi būti slėpti nuo priešo ir viešumos žygio kryptis /iš kur atvyksta ir kur nuvyksta/, skaičių /nedarant bereikalingų lingų pėdsakų ir juos užmaskuojant/, uždavinių vykdymo būdą, priemones ir padarinius.

Gerai paslėpta ir užmaskuota bus tada, kada priešas apie partizaninius veiksmus ir darbus galės rasti kuom mažiau aiškių ir surinkti žinių.

83. Žygio kryptis klaidinama, kai žygiuojama keliais sumintais takais, klaidinančiai pereinant skerskelius /pvz. atbulomis, peršokant, ir t.t./, kai kaitaliojama žygio kryptis.

Neišvengtini pėdsakai, ypač žiemos metu, turi būti maskuojami /užvažinėjant ir pan./. Kad palikti mažiau aiškių pėdsakų žymes, reikia žygiuoti pėda pėdon.

84. Kautynėse partizanai priešą klaidina apgaulingais judesiais /pvz., ugniavietėje iš kurios buvo šaudoma pakebinama kepurė, pačiam pasilenkant ir kita vieta/.

Kai kuriais atvejais ypač dengtoje vietovėje, priešą klaidinančiai veikia energinges ir garsios komandos nesamiems ginklams ir vienetais.

85. Stovyklos, sargyb vietovės, palapinės turi būti slepiamos ir maskuojamos. Įpatingai rūpestigai turi būti slepiami ir maskuojami pėdsakai vedantieji į pastoviavimo vietas /sargybinių takai ir pan./.

86. Partizaniniuose veikuose ir kautynėse, partizanas privalo pats maskuotis ir maskuoti savo ginklą.

87. Partizanas nuo priešo akių pasislepia už priedangų ar uždangų, maskuojasi vietos daiktų šešėliais,

prisitaikydamas savo drabužių spalvą prie aplinkumos /Žiemą baltos spalvos apsiaustais, vasarą žalios spalvos drabužiais, palapinėmis/.

Krūmuotose vietose, javų laukuose ir pan. partizanas maskuodamas save ir savo ugniavietę apsikaiso šakomis žolėmis.

Atvirose vietose ~~su~~ sau ir ginklams maskuoti panaudojama maskavimosi tinklėlis.

88. Partizanų dalinio vado pareiga kiekvienu atveju nurodyti partizanams slėpimosi ir maskavimosi būdus.

Kiekvienas partizanas, kad ir nebūtų įsakymo, privalo visuose veiksmuose slėptis ir maskuotis nuo priešų akių.

Priedanga, uždanga

89. Priedanga saugomasi ir už ją pasislepiama nuo priešų akių, tačiau ji neuždengia nuo priešų kulnų. Uždanga saugomasi ir prisidengiama nuo priešų kulnų, tuo pačiu ji dengia ir nuo priešų akių.

90. Kautynėse partizanai saugosinuo priešukulnų ir kartu nuo sekimo uždangomis, sekdami ir žvalgydamiesi slepiasi už priedangų.

91. Uždangomis paprastai pasirekama gamtiniai vietovės pakilimai, grioviai, mūrinės ir akmeninės sienos pastatų pamatai, medžiai ir t.t., kurie gali pridengti nuo priešų kulnų. Greit pasirinkti ir spęsti uždangos tinkamumą turi mokėti kiekvienas partizanas.

Smėlis, žemė, molis kulkos nupramušami, kai uždangos sluoksnos storesnis už vieną metrą. Mūrinė siena vienos išilginės plytos gali būti pramušama kulkos, didesnio storumo - tik pakartotinai pataikius kelioms kulkomis į tą pačią vietą.

Sausa pušis pramušama iš ~~šimx~~ 100 m. iki 60 cm. iš 400 m. - iki 85 cm, iš 800 m. iki 40 cm. ir 1800 m. iki 15 cm. storio. Kietesni medžiai /pvz. ažuolas, uosis ir kit./ sunkiau pramušami.

Užtenka žinoti, kad medis, kuris abiejomis rankomis neapkabina, bus saugi uždanga nuo šautuvų ir kulkosvaidžio kulnų.

Pasirenkant ar iširenkiant uždangas reikia atsiminti

kad uždangos nuo kulkosvaidžio kulku turi būti pakamos storesnės, nes kulkosvaidžio kulka pataiko arčiau viena kitos.

Kovavietė, ugniavietė

92. Kovavietė /pozicija/ yra vieta, iš kurios partizanų dalinys vykdo ugnies uždavinį.

93. Visais atvejais pasirenkant kovavietes pirmoje vietoje kreipiamas dėmesys į šaudyme galimus, antroje vietoje atsižvelgiama į tinkamas ir patogias atitraukia kryptis, pakankamas uždangas.

Atsižvelgiant į aplinkybes ir vietoves, kovavietė parenkama priešui sunkiai pastebimoje ir nesitikimoje vietovėje. Reikia vengti ryškių ir aiškiai iš priešo pusės matomų vietos daiktų.

94. Vieta, iš kurios partizanas kovavietėje šaudo yra **u g n i a v i e t ė**.

Ugniavietė parenkama tokia vieta, iš kurios būtų patogū šaudyti ir būtų pakankama uždanga nuo priešo pusės. Reikia vengti ugniavietėms rinkti aiškiai matomas iš priešo pusės vietas arba ryškių, iš toli pastebimų vietos daiktų /pvz, pastatų, kugių ir pan./.

Ugniavietėms netinka akmenimis arba stambiu žvru grįsto kelio grioviai, akmenų krūvos /pataikiusio ir tiksdamos kulkos gali skeveldromis sužeisti partizanus/.

95. Partizanas, kautynėse keisdamas ugniavietę, sekančią ugniavietę pasirenka pats.

Kiekvieną sekančią ugniavietę partizanas užima ne iš karto į ją bėgdamas, bet iš pradžių krisdamas už uždangos, o paskui jau šliaužte išliauždamas.

96. Pasirenkant ugniavietę gyvenvietėse, prie pastatų arba aukštų uždangų, ugniavietė pasirenkama prieš pastatą arba uždangą, šešėlyje arba pastato viduje. šaudant pro langus, duris, reikia stovėti toliau nuo langų ar durų.

Gyvenvietėse tinkamomis ugniavietėms yra namų pastogės, stogų langai, padarytos juose skylės ir pan.

97. Miške pasirenkant ugniavietes medžiuose, tam tikslui tinkamomis yra lapuščiai medžiai.

98. Reikalui esant

98. Reikalui esant, partizanai turi savo ugniavietę pagerinti: pasidaryti ginklui atramą, sutvirtinti uždangą.

Ugnis

99. Kiekvienas partizanas šaudydamas turi laikytis šios pagrindinės taisyklės: šaudyti tik už matomą priešą arba kai pastebiu už priedangos pasilėpusį priešą.

Visais atvejais, nežiūrint iš kokio ginklo šaudytų partizanas turi pasirinkti ir šaudyti tik vieną, ryškiausiai matomą, taikinį. Niekada tikslo nepasiekia šaudymas taip vad. "sijojant į būrį" ir t. t.

100. Kai taikiny yra nurodomas vado, turi būti šaudoma į nurodytąjį taikinį.

101. Visais atvejais, prieš šaudant, turi būti patikrinamas ginklas, kad nebūtų užterštas ar užkimštas vamzdis.

Prieš paleidžiant šūvi ginklą reikia gerai iširemti, taikliai, sulaikius kvėpavimą, nustaikinti ir netrukdojant paspausti nuleidžiamąjį kabliuką.

102. Atviroje vietovėje partizanas ginklą užtaiso užveda arba šalina kliūtis, pavirsdamas ant šono, pats būdamas prisiglaudęs prie žemės, paslinkdamas už uždangos. Tačiau visais atvejais, šaudydamas, užtaisydamas ir taip pat šalindamas kliūtis, partizanas privalo sekti priešą.

103. Kiekvienas partizanas turi mokėti spręsti atstumą iki taikinio, jei nėra vado komanduojamas nustatyti savo ginklo taikiklį. Atstumas iki taikinio sprendžiamas iš akies, arba, kai yra iš anksto išmatuota, iš vietos daiktų.

Kada kyla klausimas dėl atstumo, geriau nustatyti mažesnis taikiklis, negu didesnis. Mažesnis taikiklis palengvina sekti kulka kritimą, be to priešui padaromas didesnis išpuolis, kai jis pastebi, kad prieš jį esančios ružas yra apšaudomas.

104. Šaudant į skersai judančius taikinius, taikymo taškas turi būti parenkamas prieš judantį taikinį. Taikymo taškas menamai parenkamas ir judesio greitį, atstumą iki taikinio ir vėjo įtaką atsižvelgiant.

Judėsys

105. Kautynėse partizanų dalinys pirmyn ir atgal nuo vienos ribos iki kitos paslenka darydamas šuoli.

Atskirai partizanai arba partizanų saujelės prieš ugnies įtakoję pirmyn ar atgal slenka perbėgdami. Kiekvieno didesnio dalinio šuolis gali susidėti iš mažesnių dalinių šuolių, o mažesnių dalinių šuoliai iš atskirų partizanų ar partizanų saujelių perbėgimų.

106. Partizanas pats turi spręsti, kada pakilti, kiek toli bėgti ir, kas svarbiausia, kur iš naujo gulti.

Kiekvisna nauja vieta pasirenkama /išžiūrima/ ne perbėgimo metu, bet dar prieš perbėgant.

Perbėgimo dydis ir greitis priklauso nuo vietovės ir nuo prieš ugnies stiprumo bei taiklumo.

Atviresnėje vietovėje, stipresnėje ir taiklesnėje ugnyje /ypač artimuos atstumuos/ perbėgimai turi būti trumpesni ir staigesni. sunkesnėse aplinkybėse kiekvienas jų turi trukti ne ilgiau kaip penkias sekundes, kad priešas nespėtų gerai nustatyti. Tačiau tuo laiku reikia stengtis kuo toliau nubėgti.

Perbėgimo miklumas ir stagumas turi klaidinti priešą blaškyti jo ugnį.

Kiekvienam perbėgimui reikia taip pasirengti, kad prišas nepastebėtų rengiamųjų darbų /veiksmų/ ir svyravimų.

Paprastai perbėgimas susideda iš šių neišskiriamų veiksmų: a/ užvedamas šautuvas ir pastatoma atsarga, b/ patikrinamas granatų prisėgimas ir šovininų uždarymas c/ pritraukiamos kojos ir padaromos atsispyrimo duobutės d/ atsiremiamas rankomis šuolių.

Išnaudojant patogesnius momentus: prieš ugnies susipnėjimą, nukreipimą į kitą ~~ortą~~ vietą, save ugnies vaisius ir t. t. staiga pakilus, žaibo greitumu smukti į nužiūrėtą vietą.

Dengtoje ir raižytoje vietovėje pirmyn ir atgal perbėgama stačiomis, perbėgant nuo uždangos iki atdangos.

Nelabai raižytoje, apaugusioje nedideliais krūmais javais ir pan. vietovėje, ypač arčiau priešo pravartu ropoti arba šliaužti.

Visai atviroje ir gerai natomoje vietovėje ropojimas ar šliaužimas netinka, geriau slinkti perbėgimais.

Perbėgimo metu partizanas turi sekti priešą, savo vieta ir kaimynus.

Ugnies ir judesių derinimas

107. Slinkimas pirmyn ir atgal tiek dalinio dalies tie atskirų partizanų turi būti derinama su leidžiamu ugnimi.

Paprastai vienam dalinio vienetui šuoliuojant pirmyn arba atgal kitas privalo remti jį ugnimi.

108. Atskiri partizanai arba partizanų saujelės kyla ir perbėga remiami savo kaimynų ugnies.

109. Judesio ir ugnies derinimui tarp atskirų vienetų dalinyje vadovauja dalinio vadas, vienetuose tarp atskirų partizanų ar partizanų saujelių žemesniųjų vienetų vadai.

110. Kiekvienas partizanas, perbėgant jo kaimynui privalo savo ginklo ugnimi paremti jo judesį, šaudydamas į tuos taikinius, kurie kliudo kaimynui judėti.

E. ŽYGIS

Orientavimasis

111. Kiekvienas partizanas privalo mokėti orientuotis kelyje, vietovėje, paklyęs greit susivkti.

112. Orientuotis vietovėje, nežinomoje vietovėje panaudojamas žemėlapis /geriau stambesnio mastelio/ arba klausiamas vietovę pažįstas gyventojas.

Nežiūrint kokiu būdu būtų orientuojamasi, visada reikia žygio kryptimi išžiūrėti arba išidėmėti būdingesnius ~~da~~ vietos daiktus arba kelio pasisukimus bei kryžkeles.

Naktį, rūke, miške, ypač nepažįstamoje vietovėje, žygio kryptčiai išlaikyti ir nepaklysti turi būti imamas palydovas.

113. Pagal žemėlapi, kompasu pagalba tiksliai žygio krypttis nustatoma sekančiais: žemėlapyje surandamas stovėjimo taškas ir norima pasiekti vieta /žygio tikslas/, kompasas uždedamas ant stovėjimo vietos ir pagal jį orientuojamasi žemėlapyje, sukiojamosios dalies taikiklis nukreipiamas žemėlapyje surastos žygio vietos kryptimi.

Kompase taikiklio rodoma kryptis ir bus ieškoma žygio kryptis, o žymeklis rodys žygio kryptų laipsnis / žygio krypties azimutas /.

114. Žygio kryptis pagal kompasą patikrinama sekant čiai: kompaso žymeklis nustatomas ant žygio krypties azimuto, orientuojamas kompasas, taikiklis bus nukreiptas žygio kryptimi.

115. Orientuotis vietoje gali būti panaudojama saulė, mėnulis, žvaigždės, stebint medžius, augalus ir tt.

Saulėtą dieną tiksliai pasaulio šali galima nuatastyti laikrodžio pagalba. Laikrodis padedamas horizontaliai ir pasukamas taip, kad valandų rodyklė būtų atkreipta saulės kryptimi, kompas tarp "12" ir valandų rodyklės dalinamas pusiau. Padalinto kompas kryptimi bus pietas. Žinant pietų kryptį, nesunku surasti ir kitas pasaulio šalis. Pagal mėnulį pasaulio kryptys nustatomos prisiminus, kad mėnulis pilnaties metu 18 vl yra rytuose, 24 vl. - pietuose, o 6 vl. - vakaruose.

Šiaurės žvaigždė visumet yra šiaurėje, aušrinė prie saulei tekant yra rytuose, vakarinė, vos tik saulei nusileidus vakaruose.

Atskirai augančių medžių dauguma šakų ir žalumynų yra pietinėje pusėje.

Ant medžių kelmų, akmenų daugiausia kerpių ir samanų auga šiaurinėje pusėje.

Žygio organizacija ir sauga

116. Apskritai partizanai žygiuoja ~~kurpiu~~ kautynių arba uždavinių vykdymo tikslu ir persikeičia iš vienos postovio vietos kiton.

117. Partizanų dalinio vedas žygio įsakyme nurodo:

- a/ žygio tikslą,
- b/ žygikeli,
- c/ žygio santvarką,
- d/ skiria saugą ir duoda jai uždavinį,
- e/ nustato susitartinis ženklus,
- f/ nurodo susitikimo vietą tam atvejui, jei pri ešas žygyje netikėtai užkluptų ir išsklaidytų,
- g/ patikrina arba duoda ryšio ~~ur~~ ir reikalui esant nustato kautynių slaptažodį.

118. Prieš pradedant Parenkant žygiakeli, pirmoj vietoj sie-
kiama saugumo ar netikėtumo, antroj vietoj atsižvel-
giama į tai, kad būtų mažiau varginantis kelias.

119. Siekiant partizanuveiksmų slaptumo ir saugumo
partizanų daliniai žygiuoja nakti, rūke, miškais.

120. Žygio rikiuotė nustatoma iš anksto arba žy-
gio eigoje.

Žiūrint vietovės raižytumo, perėjimų per gamtines
kliūtis ir duoto uždavinio, gali tekti žygio tvarką,
kelius kartus pakeisti. Paprastai žygiuojama vorsele
po vieną arba po du, nuo dviejų iki dešimties žings-
nių atstumais.

Nelygu vietovėi ir matavimui, atstumai turi būti
didinami ar mažinami.

121. Žygyje vadovaujama žodžiu, tyliai perduodant
komandas iš lūpų į lūpas, ar sutartiniais ženklais.

Žygiuoti reikia tyliai ir tvarkingai. Rūpestingai
maskuoti pėdsakus ir klaidinti kryptį.

Žengiant per mišką, krūmus, reikia vengti užminti
laužyti šakas, kojas reikia statyti atsargiai ir ty-
liai. Įvairios kliūtys, tvpros turi būti neužkliudomos
ar tyliai peržengiamos. prieš kliūtis ir sustojant
reikia vengti susigrūdimo krūvon.

122. Žygiojančio apsaugai ir žygio kryptčiai išlaiky-
ti skiriamas s a u g o s p a t r u l i s .

Žiūrint dalinio žygio kryptties patbulis yra prie-
kinis ir užpakalinis.

Priekinis patrukis yra skiriamas žygiojančio dali-
nio priekinei apsaugai nuo netikėtumo iš priešo pusės
ir žygio kryptčiai išlaikyti.

Užpakaliniu patruliu partizanų dalinys saugosi nuo ne-
tikėtumo iš priešo pusės atsitraukiamajame žygyje.

123. Dalinio vadas skirdamas patrulį, privalo:

- a/ paskirti patrulio viršiniką,
- b/ duoti saugos uždavinį,
- c/ nustatyti su patruliu sutartinius ženklus,
- d/ paašškinti, kaip patrulis turi elgtis su
sutikus priešą, nepažystamus asmenis ir tt.

Atsivėlgiant į patrulio uždavinį, priešė išga-
les, vietovę, patbulių skiriamas stitinkamas skaiš-
čius partizanų. Pvz., 10 & 15 partizanų. Būbliui
1 priekini patruli skiriama ne mažiau 2 - 3 pntz.

124. Priekinis patrulis žygiuoja atvėžiai žvylg
gydamasis į priekį ir į šonus. Apie įtartinas juos
desius, priešė, laiku perspėja savo saugumą dalini.
Paprastai priekinis patrulis apiekinas sdytas, kryž-
keles, pavojingas bei įtartinas vietas. Prieš iel-
damas į mišką, priekinis patrulis 200 - 300 m. ats-
tume nuo miško pakraščio pasuka iš kelio ir į mi-
nišką ieina toliau nuo kelių. Pastebėjęs įtartina
judesi priekinis patrulis staiga gula ant žemės ir
pasirengia šaudyti. Paprastai priekinis žvalgas ar-
ba patrulio viršininkas, jei nėra duota kitokių nu-
g rodymų, nepažystamus asmenis sustabdo ir klausia sla-
pyvardžio.

Kai kuriais atvejais, žiurint duoto patruliui
uždavinio priekinis patrulis bus isakytas nesusab-
dyti nepažystamų asmenų. Šio atveju jis turi laisvę
ispėti dalini. Visais atvejais patrulis saugumą da-
lini, ispeja sutrtiniu zenkla arba siuncia viena žval-
ga iš patrulio sudėties. Palaiyti ryši ir sekti pat-
rulio duodamus zenklus dalinyje skiriamas priekinis
sekėjas.

125. Dalnio vadas žygio voreje žygiuoja ten, iškur
jis galėtų patogiai sekti ir vadovauti. Kai kuriais
atvejais jis nusprendžia žyriuoti priekinio patrulio
sudėtyje.

F. POSTOVIS
126. Paprastai partizanai pastoviauja miškė arba
gyvenvietėse, rečiau krumotose vietovese, apžėlusiose
se upės šlaituose, javų laukuose.

visais atvejais pastoviauja vieta parenkama žiu-
rint s a u g u m o ir dalinai patogumo.

127. partizanų dalinys, apsitojęs ilgesniam laikui
pastoviauoti miške, isirengia postovio stovykla.

Žiurint partizanų dalinio dydžio, postovio stovy-
kla irengiama ginamųjų kautynių pagrindais/kaipo pos-
tviajančio dalinio kovtė/,

irengiant atsparos mazgą sudarytą iš atskirų atsparos mazgelių.

Atsparos mazge ir atsparos lizdų irengimas nurodėta šių nuosratų ginamųjų kautynių skyriuje /žiūr. str.165, 166/.

128. Dalinio vadas nustato stovyklos santvarką.

- a/ atskirų stovyklos atsparos lizdų išdėstymą ir kovvietes,
- b/ apsaugos, sekimo-perspėjimo tarnybos sudėti, uždavinį, tarnybų būdėjimo ir keitimasis laika,
- c/ stovyklos tvarką, sutartinius ženklus ir reikalingus slaptažodžius.

129. Atsižvelgiant į atskirų stovyklos atsparos lizdų išdėstymą ir šaudymo galimumus, atitinkamai išdėstomos ir irengiamos atskiros palapinės arba požeminės.

130. Visais atvejais, postovio stovyklą rengiant ir ją irengiant saugumo reikalui ir apsaugai nuo netikėtumo iš priešų pusės turi būti skiriamas partizanų skaičius.

131. Postovio stovykloje turi būti įvedamas būdėjimas. Būdėtojas žiūri bendros postovio tvarkos, prižiūri ir tvarko stovyklos apsaugos, sekimo - išpėjimo tarnybą ir, esant reikalui, laikinai vadovauja stovyklos parengties būreliui.

132. Apsaugos - sekimo postai išdėstoma aplink postovio stovyklą pavojingomis kryptimis bei prieigomis: prie kryžkelių, spindžių sankryžų, miško iškyšuliuose ir t.t.

Žvalgymo ir apsaugos tikslu turi būti siunčiami žvalgomieji patruliai.

133. Stovyklos viduje, atsižvelgiant į postoviaujančio dalinio dydį, vietos matomumą, sekimo - išpėjimo tarnybos skiriami nuo 1 - 2 žiuronais aprūpinti sekėjai. Sekėjai seka stovyklos aplinką, apsaugo sekimo postų išpėjamuosius ženklus.

134. Stovyklos parengties būrelis, būdėjimo metu, būdamas pirmoje kautynių aprangoje yra pasirengęs

ir pasirengęs atremti netikėtą priešų puolimą. Parengties būrelis būdėjimo vieta ir parengties tvarka nustato dalinio vadas.

135. Visi stovykloje įrengiamieji darbai ir įrengimai, priegios takai ir stovykla turi būti slepiami ir maskuojami.

136. Stovykloje turi būti laikomasi griežtos tvarkos. Draudžiama rėkauti dainuoti ir kelti triukšmą. Reikia vengti kurenti laužus dienos metu.

137. Turi būti griežtai sekama, kad pašaliniai asmenys nesužinotų stovyklos vietos. Kada yra žinių ar darbininkų, kad stovyklos vieta sužinjo pašaliniai asmenys, saugumo reikalu stovyklos vieta turi būti apleidžiama, stovyklos buvimas žymės turi būti pašalinamos ir užmaskuojamos.

138. Postoviaujant gyvenvietėse, reikia vengti judėjimo, kuris atkreiptų kaimynų ar pašalinių asmenų dėmesį.

139. Postoviaujančio dalinio vadas turi išžvalgyti gyvenvietę ir aplinką, numatyti kulbosveidžių ugniavietes ir pasitraukimo kryptis tuo atveju, jei priešas netikėtai užpuiltų.

140. Gyvenvietėje postoviaujančio dalinio apsaugai išstatomi: dienos metu - sekimo - išpėjimo, o nakties metu - apsaugos postai.

141. Nepatikimi gyventojai turi būti perspėti dalinio postoviaavimo metu neišeiti iš gyvenvietės. Sargybinai privalo kreipti dėmesį į nepatikimų gyventojų veiksmus.

142. Apskritai postoviaavimo metu draudžiama vienu metu išardyti ir valyti daug ginklų. Parengties būrelis turi būti pasirengęs netikėtumams.

G. Kautynės

Bendrybės

143. Partizanai savanoriškai kovoja dėl kilnaus tikslų, dėl mūsų tautos laisvės ir nepriklausomybės.

144. Karštai mylis tėvyne ir pasiryžęs dėl jos laisvės mirti, stiprios, nepalaužiamos valios

laimėtin kovoje, atkaklus, pasitikis savimi ir savo vadais - toks yra partizanas šioje likiminėje kovoje.

145. Partizanui daugelyje atvejų teks veikti savara rankiškai. Asmeninis jo narsumas, mokėjimas visose aplinkybėse greit susivokti, ryžtingai veikti, turės didžiausios reikšmės.

146. Visais atvejais kautynėse turi būti siekiama laimėti. Niekas negali nutraukti kautynių neišnaudojęs visų savo priemonių ir galimumų.

147. Partizanai tiek pat turi atkakliai veikti tiek puldami, tiek gindamiesi, tiek apsupti.

Užpuolimas

148. Partizanai užpuola priešą ribotais tikslais: arba užimti ir kurį laiką išlaikyti tam tikrą vietą, arba sunaikinti atskirus priešo dalinėjus/civilinės valdžios skyrius/, paimti belaisvių, grobio, arba ką nors suardyti, sunaikinti, /susprogdinti/.

149. Visais atvejais siekiama priešą užpulti netikėtai ir nepasiruošusi. Tinkamiausias užpuolimo laikas - prieš švintant, naktį, rūke, visais šiais atvejais kada yra sumažėjusi priešo apsauga, susilpnėjęs budrumas.

150. Reagiantis užpuolimui partizanų dalį nie vadas turi turėti arba surinkti žinias apie priešą/priešpagrindinės jėgos, apsauga, apsaugos postų išdėstymą/ ir vietovę.

151. Dalinio vadas, atsižvelgdamas į užpuolimo tikslą, žinias apie priešą ir vietovę, turi nuspresti:

- a/ artėjimo tvarką
- b/ puolimo pasirengimą /nustatyti puolimo išėties riba/,
- c/ puolimo tvarką /kur pagrindinės smūgio tvis, kurie uždaviniai duotini atskiriems vienetais arba specialiams būreliams, kuriuos jų puolimo kryptis/,
- d/ ryšius, sutartinius ženklus, kautynių slaptažodį,
- e/ rėd kalingos apsaugos išdėstymą,
- f/ pasitraukymo kryptį,
- g/ nurodyti susirinkimo vietą tuo atveju, jei priešas bet kuriame užpuolimo ruože

išskleidyti arba atkirsti atskirus vienetus arba partizanus.

152. Užpuolimą vydas dalinys turi būti supažindintas su aplinkybėmis, vietoje ir su užpuolimo plano smulkmenomis.

Turi būti nuodugniai nurodomas ne tik vyksmas ir pats užpuolimas, bet ir gryžimas / tiek pasiekus, tiek nepasiekus tikslo/, belaisvių ir gobio grobimas ir t.t.

Dažnai užpuolimas nepasiseka arba nepasiekama tikslo vien dėlto, kad nėra nustatytos visos smulkmenos.

Papildomus nurodymus dalinio vadas duoda puolimo eigoje.

153. Iš žygio, artėjimo rikiuotėn pereinama atsižvelgiant į atskirus uždavinius ir vietoje. Paprastai artėjimo santvarka turi atitikti atskirų vienetų uždavinius ir puolimo kryptį.

154. Puolimo išėties ribą nustatoma iš anksto, žiūrint vietojės, atitinkamo atstumo nuo puolamosios vietos ar daikto.

Atskiri vienetai, prislinkę puolimo išėties ribą sustoja ir pasirengia pulti. Esant laiko, vienetų vadai ar būrelių viršininkai vietoje nurodo puolimo kryptį ir paaiškina vieneto uždavinį.

155. Priartėjimas ir išėties ribos užėmimas turi būti atliktas kuo tyliausiai ir kuo absargiausiai.

Reikia siekti, kad priešas nesužinotų apie rengiamą užpuolimą.

156. Nustatyta valanda arba pagal ženklą, dalinys vienu šuoliu greit puola pirmyn. Čia svarbu priešą užklūpti netikėtai ir kaip galint greičiau prie jo prislinkti dar prieš priešui susivokiant ir pradėdant gintis.

Kur tik galima, su priešo apsaugos postais reikia apsidėbti tyliai ir be šuvio. Tuo būdu priekiniiais žvalgais reikia skirti sumanius drąsius ir stiprius partizanus.

157. Tais atvejais, jei nėra duota kitokio nurodymo kada priešas pastebi ir pradeda šaudyti anksčiau, negu duodamas puolimo ženklas, priešas nedelsiant turi būti puolamas, neužėmus išėties ribos, tiesiog iš žygio arba artėjimo rikiuotės.

158. Puolama staigiai ir atkakliai veržiantis nustatytomis kryptimis. Savoginklų ugnį reikia pradėti leisti

kiek galint vėliau, paprastai tik artimuose atstumuose.

Nuolatinis, tylus ir kiek galint daugiau paslėptas siunkimas priešą veikia daugiau nei iš tolimų atstumų, dažnai dėl tolumo nepasiekianti tikslo ugnis.

Nelygu vietovei ir priešų ugnies stiprumui, pirmyn slenkama atskirais vie netais, jų dalimis arba atskirais partizanais. Perbėgant, ropojant, šliaužiant turi būti veržiamasi pirmyn. Apšaudomus plotus reikia perbėgti kaip galint greičiau.

159. Puolant tirštai apgyventose vietovėse, verčiau pulti daržais, sodais, kiemais. Reikiant pulti gatve, reikia pulti pačiais panamiais.

Priešų ugniavietes, atskirus pasipriešinimo lizdus reikia apeiti ir sunaikinti iš užpakalio. Plačiai naudoti automatinius pistoletus, pistoletus ir granatas.

160. Apsisaugoti nuo netikėto puolimo priešui pagalbon atvykusios paspirties turi būti išstatomi pavojingomis kryptimis ~~praktin~~ apsaugos patruliai, postai.

161. Jeigu užpuolimo tikslas yra užimti ir kuri laiką išlaikyti tam tikrą vietą, priešą sunaikinus ar išstumus, turi būti pasirengiama gintis.

GYNIMAS

162. Žiūrint aplinkybių partizanams tenka ginti atskiras vietas arba atskirus vietovės daiktus/pvz. tiltus, pastatus ir t.t./.

163. Gavęs ginti vietinę arba daiktą, dalinys gina juos atkakliai ir, jei nėra kitokio įsakymo, jokių būdu neužleidžia priešui.

164. Nelygu uždaviny, vietovė ir ginamasis daktas. Vienu atveju bus ginama ištiesine riba, kitu atveju — žiedais. Visais atvejais ginantys partizanų daliniai sudaro atsparos lizdus ir atsparos mazgus.

165. Atsparos lizdą sudaro isitvirtinęs partizanų skyrius /arba jo dalis/. Atsparos lizdas visais atžvilgiais nedalomas, tačiau tai nereiškia, kad atsparos lizdo igula turi būti suspiesta vienoje vietoje.

166. Keli, bendra uždavinį turi, atsparos lizdai sujungiami į vieno vado vadovaujamą atsparos mazgą. Atsparos mazgai būna įvairaus didumo, nuo dviejų partz. skyrių iki trijų partz. kuopų. Atsparos mazgo viduje tarp atskirų ugnies lizdų, turi būti geras ugnies ryšys.

167. Rengiantis gynimai, kiekvienas dalinio vadas turi:
- a/ pasirūpinti saugumu / išstatyti betarpinę apsaugą /,
 - b/ parengti ugnies planą / parengti dalinio ugni ir nustatyti atstumus /,
 - c/ pravalgyti šaudymo lauką, apsikasti ir užsimas-kuoti,
 - d/ pasirūpinti ryšiais, nustatyti sutartinius ženklus,
 - e/ sutvarkyti dalinio kautynių kautynių parengti
 - f/ pasirūpinti šaudmenimis.

168. Gynimas palaipsniui taip rengiamas, kad dalinys galėtų pradėti leisti ugnį bet kuriuo momentu. Rengiant ugniavietę, turi būti nuolat sekama, kulkosvaidžiai parengti, šautuvas ant atremų.

Nuo netikėtų iš prieco pusės apsaugoti išstatomi apsaugos postai. Prieši puolant, apsaugos postai spėja savo dalinį ir traukiasi atgal.

169. Parengdamas dalinio ugnį, kiekvienas vadas turi vietoje nurodyti kovvietės atsparos lizdus ir ugnies uždavinius. Atskirų vienetų vadai turi nurodyti atskiriems partizanams ugniavietes ir duoti ugnies uždavinius. Turi būti išmatuojami atstumai iki atskirų vietos daiktų.

Kulkosvaidžių ugniavietės taip rengiamos, kad būtų laiduotas galimumas šaudyti suspiesta ugnimi, pavojingiausia kryptimi iš kelių kulkosvaidžių. Atskirų partizanų ugnis nukreipiama į įvairias mažesnes prieigas. Partizanai išrenkia vieninius apkasus ir, esant laiko susisiekimo eigas.

Irengiamieji darbai turi būti slepiami ir irengiami maskuojami. Turint laiko irengimai gerinami.

170. Gynimui pasirengus, dalinio vadas atsižvelgdamas į uždavinį ir priešo galimumus, privalo:

- a/ sutvarkyti dalinio parengtį, budėjimą prie ginklų,
- b/ nustatyti nuolatinę sekimo - išpėjimo tarnybą,
- c/ sutvarkyti ryšius, slaptažodžius, sutartinius ženklus, ir t.t.

Paprastai budėjimas prie ginklų turi būti jungiamas su sekimo - išpėjimo tarnyba.

Paprastai dalinyje būdi vienas trečdalis visų partizanų. Budinčioji partizanų pamaina turi būti nuolat pasirengusi užimti savo vietas ir paleisti ugnį.

171. Vadais savo vadovietę taip pasirenka, kad galėtų matyti savo dalinį, priešą ir kautynių lauką ir kad galėtų patys vadovauti.

Padėjėjams įsako būti ten, kur patys betarpiškai negali vadovauti.

172. Prieblandoje, prieš švintant, rūke, pūgoje, taip pat daliniai esant daugiau nuvargus, dalinių vadai ypatingai turi rūpintis dalinio parengtimi ir budrumu.

173. Ginantis lemiamos reikėmės turi savalaidis ugnies paleidimas ir valdymas.

Apsaugos postams traukiantis, dalinys turi būti pasirengęs leisti ugnį.

Staigiai pasirodžiusius atskirus taikinius šauda igudę partizanai.

Priešui puolant svarbu rami ir taikli ugnis, o ne iššaudytų šaudmenų skaičius. Ugnies drausmės ir jos taiklumo turi žiūrėti žemesnieji vadais, jų pavaduotojai ir labiau igudę partizanai. Priešo pakilimas atakon turi būti pačioje pradžioje užgniaujiamas. Iš artimų atstumų priešas naikinamas automatiniais pistoletais, pistoletais ir granatomis.

174. Atskiri atsparos lizdai turi atkakliai gintis vietoje net ir tada, jei priešui pavyktų įsiveržti į atsparos mazgą.

Pasitraukimas.

175. Pasitraukiama tiksliai vadui įsakius.

Pasitraukime reikia skirti atsipalaidavimą ir atsitraukimą.

Pasitraukti gali tekti tiek dieną, tiek naktį. Trauktis reikia kuo slapčiausiai.

176. Atsipalaiduoti nuo priešo reikia netikėtai. Pirmiausia turi būti atitrauklama už artimiausios uždangos dalis kulkosvaidžių. Atitrauktieji kulkosvaidžiai ugnimi remia priešakinių partizanų atsipalaidavimą.

Ziūrint vietovės ir priešo ugnies stiprumo, partizanai atspalaiduoja atskirai ar po kelius, išnaudodami priešo ugnies susilpnėjimo momentus ir savo ugnies vaisius. Artimiausių uždangų jie pasiekia šliauždami. Jas pasiekę traukiasi pagreitinotu tempu.

177. Vadai turi kreipti ypatingą dėmesį į moraliskai palaužtus partizanus. Kiekvienas paniką keliantis reiškinys turi būti šalinamas pačioje užuomazgoje. Reikia atsiminti, kad niekas panikos taip nesukelia, kaip panišės lakstymas.

178. Pasitraukiant, dalinio vadas nurodo pasitraukimo kryptį ir, reikalui esant, susirinkimo vietą, jei nėra iš anksto nurodyta.

179. Dalinio vadas paprastai traukiasi su paskutiniais savo dalinio partizanais. Vado padėjėjas traukiasi su pirmaisiais dalinio partizanais ir atsako už pasitraukimo kryptį.

180. Nelygu vietovė ir priešo veikimui atsipalaidavus atsitraukiama artėjimo, o paskui žygio rikiuote. Dalinio apsaugai išskiriama užpekalinis patrulis kuris traukiasi vado duotais nurodymais.

181. Atsipalaiduoti ir atsitraukti naktį reikia kuo tyliausiai. Iš ugniaviečių partizanai traukiasi tomis pačiomis taisyklėmis, kaip ir dienos metu, kur susilenkus, kur ropemis.

182. Priešui apsupus, svarbiausias dalykas, reikia laikytis šaltakraujiškai ir klausyti vado nurodymu.

Šiuo atveju vadas turi susivokti ir spresti kurioje vietoje apsupimo žiedas yra silpniausias. Tai sprendžia iš priešo puolimo krypties, jo ugnies ir atlikto žvalgymo.

183. Veržtis pro apsupimo žiedą reikia kiekgalint dengtesne ir priešo silpniausiai ginama kryptimi.

Pralaužti apsupimo žiedą skiriamas vienetas arba sudaromas būrelis. Reikia žiūrėti, kad priešas nepajustų gynimosi atsparumo sumažėjimo ir ugnies silpnėjimo.

Prasiveržimo kryptis parenkama ir smūgis vykdomas kuo slapčiausia ir priešui netikėtai.

Padaryta spraga turi būti išplečiama ir jos šonai atkakliai ginami.

Dalinys per sudarytą spragą traukiasi pasitraukimo taisyklėmis.

Priešui įpatingai spaudžiant spragos šonų gynimas turi būti sustiprintas.

184. Kai kuriais atvejais apsuptas dalinys turi prasiveržti, pasiskirstydamas atskirais vienetais, būreliais ar net atskirais partizanais.

n Pasalos

185. Pasalos rengiamos tokioje vietoje, per kurią yra žinoma arba numatoma kada priešas pražygiuos.

186. Partizanai pasalas rengia tikslu sunaikinti priešo atskirus dalinėlius, trukdyti ir naikinti priešo tiekimo, aprūpinimo transportus, atimti iš priešo suimtuosius ir t. t.

Pasalų kovvietė parenkama degtoje ir ražytoje vietoje.

Atskiro s ugniavietės išdėstomos, žiūrint vietovės, tokiose vietose, kad smugio kryptimi būtų galima sitelkti stipriausia ugnis.

Ispėti apie artėjantį priešą, priešo kryptimi išstatoma sekimo-ispėjimo postas.

187. Pasaloms pagirengęs dalinys veikia atskirai arba stiprais, netikėtais, staigiais artimos ugnies smūgiais, arba staigiai užpuolamas judesiu, / arba vienaip ir kitai.

Užkluptas priešas turi būti sunaikintas iki susigriebs gintis ar ateis paspirtis.

188. Siekdami netikėtumo partizanai patys maskuojasi kovvietėse, maskuoja ginklus. Turi būti žiūrima, kad joks judesys nesukeltų priešui įtarimo.

Priešas puolamas pagal sutartinį ženklą arba kada peržengė, vietoje, visiems žinomą nustatytą ribą. Paprastai, priešo apsaugos dalinėlis ar atskiri žvalgdai praleidžiami. Ugnis leidžiama į branduolį iš arti

Ši netikėtumą priblokštą priešą irą, iki jis susigriebs privalo turėti didžiausius nuostolius.

189. Atsižvelgiant į vietovę ir matomumą iš kai kurių ugniaviečių partizanai, ypač pirmuoju momentu, turės šaudyti stačiom arba klupsčiom. Šiais atvejais reikia žiūrėti netrukdyti šadyti kitiems ~~naikinti~~ ginklams.

190. Nelygu aplinkybės priešo skaičius, ir atsparumas, vienu atveju, išnaudojant netikėtumo vaisius priešas bus sunaikinamas, kitu atveju, ypač gresiant apsupimo pavojui, reikės laiku pasitraukti iš anksto numatytomis kryptimis, arba susirinkti sutartoje vietoje.

H. Specialių uždavinių vykdymas

Bendrybės

191. Priešo okupacijos ir ypatingai prieš okupacinės santvarkos pašalinimo metu partizanų daliniams bus duodama specialūs uždaviniai: atlikti ~~įvairius~~ įvairius sprogdinimo darbus, trukdyti susisiekimą / naikinti prieš kariuomenės tiekimo - aprūpinimo transportus /, nutraukti ryšius ir t.t.

192. Specialiems uždaviniams atlikti skiriami atskiri partizanai arba tam tikslui sudaryti partizanų būriai.

193. Specialių uždavinių atlikimas dažnai yra susijęs su kitomis operacijomis, arba priešingai - tam tikros operacijos vykdymas /pvz. užpuolimas/ turint tikslą atlikti specialų uždavinį.

194. Specialiems uždaviniams atlikti turi būti skiriami toje srityje igudę partizanai. Visada jie turi būti aprūpinti atitinkamais įrankiais priemonėmis ir medžiagoms.

Sprogdinimas

195. Visais atvejais sprogdinimo pasisekinas priklausė nuo sprogdinimo uždavinį vykdančių partizanų sumanumo ir pasirengimo.

Paprastai sprogdinimo uždavinį atlikti sudaromas sprogdintojų būrelis /iš 2 - 5 prtz./kurio viršininku skiriamas sprogdinimo darbe igudęs specialiai parengtas /pionierius/ partizenas.

196. Atsižvelgiant į sprogdinamo daikto apsaugą ir vietovę, sprogdintojų būreliui ar atskiriems sprogdintojams apsaugoti gali būti skiriamas atitinkamas paritžanuskaičius arba dalinys.

197. Žiūrint aplinkybių ir duotojo uždavinio, sprogdinamas daiktas išžvalgomas, surenkamos žinios iš anksto arba šis darbas atliekamas pačių partizanų/sprogdintojų/.

198. Rengiantis sprogdinti, sprogdinimo užtaisai turi būti apskaičiuoti ir iš anksto parengti.

199. Sprogdintojų būrelio viršininkas turi parengti sprogdinimo planą ir su visomis jo smulkmenomis supažindinti atskirus sprogdintojus. Sprogdinimo plane turi būti numatyta ne tik priartėjimas prie sprogdinamo daikto, parengimas ir užtaisų sprogdinimas, bet taip pat, nurodyta kaip elgtis užtaisams nesprogus, kaip ir kur susirinkti, arba kuriomis kryptimis trauktis uždavinį įvykdyti arba priešui užpuolus.

200. Užpuolime, kai kartu yra duotas ir sprogdinimo uždavinys, sprogdinimui pasirengiama ir jis atliekamas pagal bendrus nurodymus, pašalinus sprogdinamojo daikto apsaugą.

Artėti prie sprogdinamojo daikto reikia labai atsargiai ir tyliai. Sprogdintojų būrelis apsauga turi užtikrinti sprogdintojų saugumą. Tačiau kiekvienas sprogdintojas turi būti pasirengęs gintis ir šaudyti.

Sprogdintojai pasirengia ir padeda sprogdinimo užtaisus pagal būrelio viršininko nurodymus ten, kur sprogimas gali padaryti kuo didžiausius nuostolius.

201. Sprogdinimo uždavinys vykdomas naktį, rūke ir tais momentais, kada sprogdinamas daiktas yra mažiausiai saugomas.

202. Pasirengiant ir spragdinant reikia elgtis labai atsargiai ir mokamai.

Apie sprogdinamų užtaisų parengimą ir techninį sprogdinimo atlikimą kalbama atskirose instrukcijose.

Ryšiu nutraukimas

203. Ryšiai nutraukiami: Nukerpant, sujungiant, ižeminant nuolatinės /telefono - telegrafo / arba priešo kariuomenės pravestas linijas, naikinti ryšio centrus, sugadinti ryšio lektuvų nutūpimo aikšteles.

204. Ryšiams nutraukti sudaromi specialūs būreliai skiriami daliniai arba atskiri partizanai.

Specialaus būrelio viršininkas ar vadasdalinio atsižvelgdamas į uždavinį ir aplinkybes, turi parengti uždavinio vykdymo planą: numatyti nutraukimo būdą, vietas, maskavimo būdą ir priemones. Pasirūpinti reikalingais įrankiais ir priemonėmis, duoti uždavinius atskiriems partizanams ir t. t.

205. Ryšio liniją reikia nutraukti keliose vietose. Nukirptos, nuplautos ar ižemintos ryšio linijos vietos turi būti maskuojamos, kad priešas nutrauktų vielių negalėtų lengvai pastebėti ir pataisyti.

Nuolatinių ryšių linijų stulpai nuplunami prie pat žemės, nukirpti laidai pašalinami.

206. Požeminio ryšio laido /kabelio/ atkasimo ir linijos nutraukimo vietą užkasus turi būti rūpestingai užvelėnuojama ir maskuojama.

207. Ryšių centrai sunaikinami, juos užpuolus, susprogdinant, arba išdraskant.

208. Ryšių lektuvų nusileidimo aikštelės sugadinamos, iškasant jose griovių arba prikalinėjant kuolų. Apie technikinę ryšių linijų nutraukimo atlikimą kalbama atskirose instrukcijose.

Susisiekimo trukdymas

209. Susisiekimas trukdomas: parengiant kliučių, minujant kelius, išsprogdinant pereinamas per gamtines kliūtis /pvz. tiltus, tunelius ir t.t./.

210. Susisiekimo trukdymo uždaviniams atlikti sudaroma specialūs būreliai /sprogdintojų, minuotojų/, skiriami partizanų daliniai arba atskiri partizanai.

Specialaus būrelio viršininku skiriamas sumanus, i-gudus arba parengtas / pionierius / partizanas.

211. Kai kuriems susisiekimo trukdymų uždaviniams atlikti, žiūrint aplinkybių ir uždavinio turės būti vykdoma užpuolimo operacija.

212. Remiantis susisiekimo trukdymo uždaviniais atlikti, specialaus būrelio arba dalinio vadas turi sudaryti vykdymo planą ir su plano smulkmenomis supažindinti atskirus partizanus.

213. Įrengiamos kliūtys, išdėstomos minos, tokiose susisiekimo vietose, kurių priešas negali aplenkti, bet būtinai privalo pervaziuoti arba sugaišti pašalindamas sutiktas kliūtis.

Paprastai, kliūtys ir užminuotos vietos, turi būti rūpestingai maskuojamos, kad priešas iš anksto jų nepastebėtų.

214. Geležinkelių sugadinimai atliekami, turint kartu tikslą sunaikinti transportą. Geležinkelio bėgiai išardomi arba parengiamos minos geležinkelio pasisukimui.

Išardymas ir minavimas turi būti rūpestingai maskuojami, kad priešas šių žabangų iš anksto nepastebėtų.

I. KITI UŽDAVINIAI

215. Priešo okupacinės santvarkos ~~užtikrinimo~~, pašalinimo metu, partizanų daliniams ar atskiriems partizanams gali būti duodami **t v a r k o s p a l a i k y m o** ir **g y v e n t o j ų a p s a u g o s** uždaviniai.

Partizanų dalinys, skirtas tam tikrame plote palaikyti tvarką ir užtikrinti gyventojų apsaugą, veikia pagal atitinkamus nurodymus bei instrukcijas.

J. GINKLO VARTOJIMAS IR PRIEŽIŪRA

216. Ginklas yra ištikimiausias partizano prieteliuspavojuje ir kautynėse. Todėl kiekvienas partizanas privalo pavestus ginklus tvarkingai vartoti – rūpestingai prižiūrėti.

217. Nelygu veikimo sąlygos ir duotieji uždaviniai, partizanai nešioja ginklus viešai ar paslėptai. Nežiūrint kaip būtų įsakyta ginklą nešioti, visais atvejais jis turi būti patogiai pakabintas arba idėtas, kad reikalui esant, galima būtų greit pavartoti.

218. Ginklai reikalauja atsargiai su jais elgtis. Kiekvieną kartą paimant ginklą į rankas reikia patikrinti, ar pastatyta atsarga ar ne, ar šovinis įvestas į šovinio lizdą ar ne.

Perduodant ginklą kitam reikia įspėti "Atsarga pastatyta", "Šovinyš i vestas" arba "Atsarga nepastatyta, šovinyš i vestas", arba "Ginklas neužvestas" ir griežtai žūrėti šios taisyklės: n e d u o t i g i n k l o k i r a n k a s - k a m n é r a b ū t i n a i r e i k l i n g a .

Mokant arba parodant ginklą kitam, visų pirma ginklas ištašomas: išimama apkaba, išmetamas šovinyš.

Mokantis taikyti, išardant ginklą, vamzdis jokių būdu neatkreipiamas į kitą asmenį arba į save.

Daugel nelaimių įvyksta dažnai dėl tos priežasties kad nemokant ginklas vartojamas.

219. Ginklai dažnai turi būti valomi. Ypatingai rūpestingai turi būti valomi po kiekvieną šaudymo. Nepakanka paviršutiniško ginklo nuvalymo nuo nešvarumų arba nuo rūdžių. Atidžiai turi būti prižiūrimos ir valomos judamosios ginklo dalys, vamzdis, šovinio lizdas, dujų vamzdelis ir t.t.

Išnarstant ginklą nevertėti jėgos, Užrūdijusias ir prikepusias dalis reikia ištepti žibalu ir palaikyti kurį laiką atsargiai ardyti.

Valymui naudoti švarius skudurus /tikama vilnoniu/ pakulos. Yra draudžiama ginklų valymui vartotą stiklinį popierių, brūžuokles, smėlį ir kitus aštrius daiktus o taip pat metalus graužiančius chemikalus /įvairias rūkštis/. Valant aštriomis priemonėmis padidinamas ginklo kalibras, sutrinamos, išgverinamos ginklo dalys

Tuoju po šaudymo vamzdį reikia ištepti vazelinu, alyva, o neturint jų - žibalu, o paskiau valyti.

220. Išvalytų ginklų sutepimui vartojama alyva, vazelinas, o šių nesant iš riebalų pasigamintas tepalas.

Judamosios ginklo dalys sutepamos alyva, ar plonu sluoksniu vazelino. Šaltyje judamosios dalis laikyti skystai nuvalytas arba išteptas visiškai skysta - nešalančia alyva.

221. Ginklai tinkamai veiks, kada bus rūpestingai prižiūrimi šovinius paduodantieji įrengimai/apkabos ripkos/ ir patys šaudmenys. Dažnai reikia patikrinti apkabų, ripkų spiruokles ir išmėginti šovinių padavi-

ma

222. Šaudmenys turi būti nuvalyti nuo rūdžių, plonai sutepti ir sausiai laikomi.

223. Taisyti, pakeisti ginkolo dalis leidžiama atsiklausus dalinio vado ir gavus jo sutikimą.

---0000000000---

SUTARTINIAI ŽENKLAI RIKIUOTEI

V A L D Y T I

1. Dėmesio - Pakelti ranka aukštyn ir taip laikyti iki bus suprasta.
2. Pirmyn - vieną kartą pamoti ranka priima kryptimi /bėgti - pamoti kelis kartus /.
3. Stok - Pamoti viena ranka iš viršaus žemyn
4. Vilnin - kiloti į šalis abi rankas.
5. Pradėti šaudyti - Mosuoti viena ranka horizontaliai ir po to šią ranką ištiesi šaudymo kryptimi.
6. Nustoti šaudyti - mostelti viena ranka vieną kartą horizontaliai, antra ranka vieną kartą iš viršaus žemyn.
7. Dalinys pas mane - sukti ratu virš galvos pakeltą ranką.
8. Priešas - iškelti šautuvą.
9. Reikalauja šovinių - pakelti du kart abi rankas aukštyn.
10. Pakartok - nesupratau - ištiesi abi rankas horizontaliai.

Pastaba: " Dėmesio " ženklas duodamas prieš kiekvieną sutartinį ženklą. Ženkla supratus, kartoja tą patį ženklą.

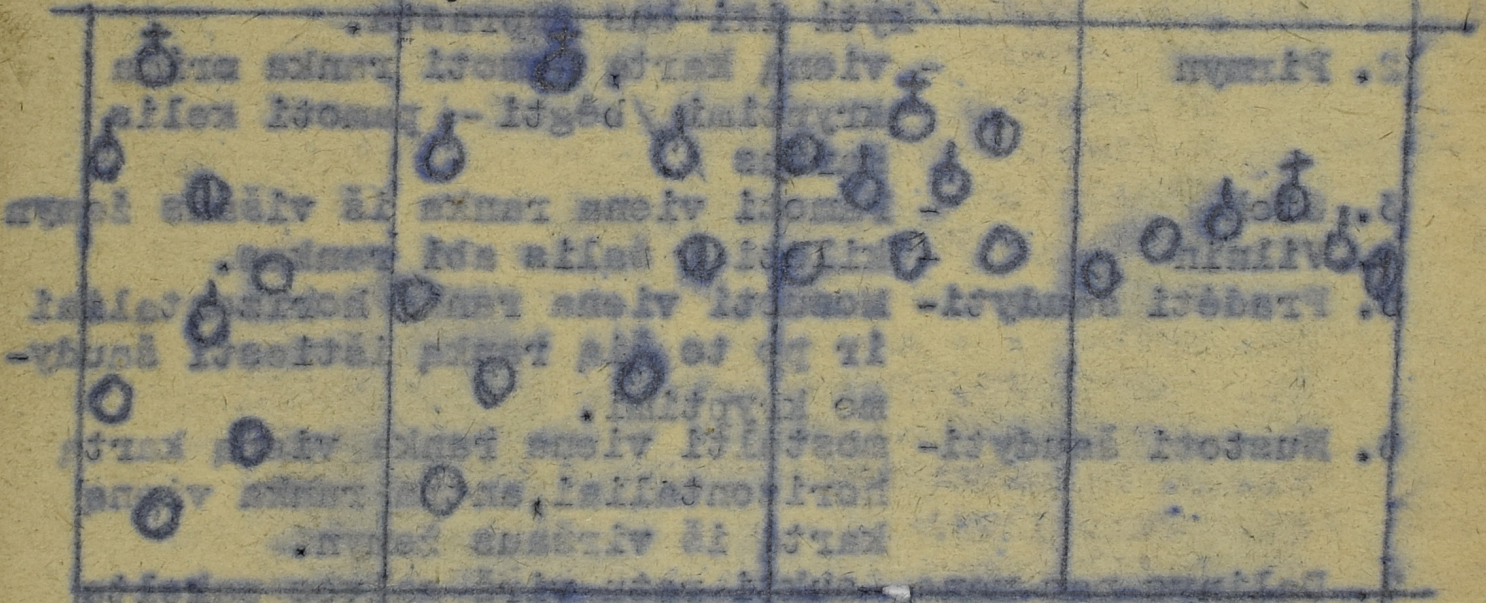
-----0000000000-----

Sutartiniai ženklai

- Kuopos vadas
- Būrio saūdas
- Skyrininkas
- Graūdininkas
- Partizanas
- Kuopos vado padėjėjas
- Būrio vado padėjėjas
- Partizanas kulkosvaidininkas

Manevrinės rikiuotės formos

Skyrius manevrinėj rikiuotėj

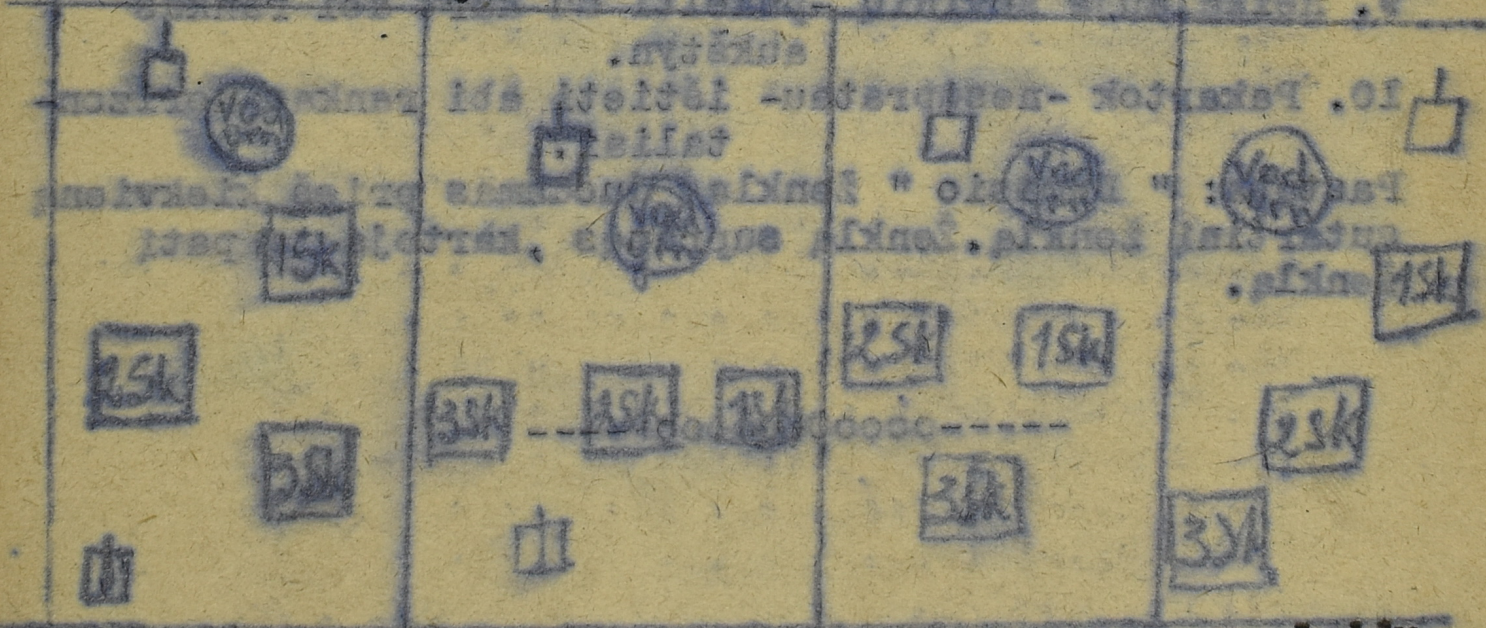


Vorelė

Vorelė po du - Sauja

Vilnis

Būrys manevrinėj rikiuotėj



Gilioji

Plačioji

Trikampio

Nuolaidu